

Et fælles driftsloft

Hvad er problemet?

Kommunernes prioritering, styring og administration af beskæftigelsesindsatsen vanskeliggøres af, at deres driftsudgifter til aktivering af ledige er underlagt to forskellige driftslofter – afhængig af målgruppe. Kommunerne har i dag ét driftsloft for forsikrede ledige og ét andet for revalidender, kontant- og starthjælpsmodtagere. Samtidig er der ikke noget driftsloft for refusionen af kommunernes driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere samt til køb af seks ugers selvvalgt uddannelse til forsikrede ledige, der har været i markant vækst.

Hvordan løses det?

Kommunernes styring forenkles ved at etablere ét fælles driftsloft på 13.700 kroner om året per helårsperson i målgruppen for driftsudgifter til aktivering. Kommunerne kan modtage refusion for 50 procent af udgifterne op til dette loft.

Driftsloftet er dermed ikke en grænse for, hvor mange penge kommunen må bruge på at aktivere den enkelte. Det er et gennemsnitsbeløb per ledig i hele målgruppen – det vil sige både aktiverede og passive ledige samt sygedagpengemodtagere. Kommunerne har altså fuld fleksibilitet til at iværksætte forløb til den enkelte, som giver den bedste effekt.

Driftsloftet tilskynder kommunerne til både at målrette og prioritere beskæftigelsesindsatsen og samtidig være prisbevidste i deres valg af tilbud.

Det fælles driftsloft betyder:

- Kommunernes budgetterings- og opfølgingsopgave i forhold til aktiveringsindsatsen afbureaukratiseres og forenkles.
- Den administrative opgavevaretagelse i kommunerne lettes, idet beregningen af, hvor meget der kan hjemtages i refusion, kun skal gennemføres i forhold til ét driftsloft.
- En fælles ramme for den udgiftspolitiske styring af kommunernes driftsudgifter til aktivering.

Hvornår træder det i kraft?

Det nye fælles driftsloft træder i kraft den 1. januar 2011.

Kontaktperson

Kontorchef Søren Tingskov
Arbejdsmarkedsstyrelsen
E: STI@ams.dk
T: 3528 8324